

La desgraciada ofensiva contra Macià

Els absurdes esdeveniments d'aquests darrers dies han estat ben aprofitats pels periòdics catalans de dreta, i d'una manera especial per "La Publicitat", per a engegar novament l'artilleria grossa contra Francesc Macià. L'escomesa ha estat tan brutal com illògica. Precisament per estar mancada de raó i d'oportunitat, els trets han deixat illès a l'agredit i de rebot han causat mella profunda als agresors. L'òrgan oficial del Partit Català Republicà en ocasió de la seva darrera escomesa contra l'ídol de la democràcia catalana ha estampat una nova nota d'ignomínia en la seva suspecta fulla de serveis prestat a la pàtria.

"La Publicitat" en tots els moments de la seva actuació ha demostrat que anava a la deriva en el mar de la política; tan prest ha fet la gara gara als elements ultramuntants per tal de prendre la paròquia als de la Lliga, com ha volgut actuar de liberal i de demòcrata per a caçar aloses en el camp de l'Esquerra amb els mirallets d'un verbalisme encobridor de la seva manca de conviccions. En el que ha perseverat és en l'atac a Macià. Si un moment la seva consciència habitualment adormida s'ha deixondit per a frenar-los, prest el mal instint ha tornat a governar la seva ploma, i la seva prosa, correcta quan no va destinada a desprestigiar als més legítims representants del nostre poble, ha esdevingut inculca i cavernària com la d'un pamflet anònim.

Els atacs de "La Publicitat" a Macià han estat despietats i verinosos. Mai *La Publicitat* no deu haver tractat tan durament al més repudiable enemic de Catalunya! No ha estat respectada ni la candorosa ingenuïtat, ni la història immaculada d'home i de patriai, ni els venerables cabells blancs de l'avi davant del qual es senten emocionats i corpresos, com davant d'un home superior totes les consciències rectes i nobles! I això, per què? Quina falla patriòtica han descobert en la vibrant actuació de Macià? Quin retret han pogut fer que afectés a la vida pública i privada del President de la Generalitat? Quina figura trobaran dins de la Catalunya actual més digna, més honesta, més recta, més justiciera, i a la ve-

gada més humil i simpàtica que la d'aquest vellet pulcre que per arreu on passa deix estela de devoció? Que no veieu, obcecats adversaris, que si Macià caigués o se l'emportés la mort no trobaríem qui el pogués substituir en la tasca de l'hora present, tasca que únicament poden realitzar els romàntics i els sentimentals que són els únics que produeixen els aixecaments dels pobles i els únics que subjuguen les multituds? Quan l'Estatut sigui aprovat, i Catalunya en marxa sota el règim d'autonomia, Macià podrà ésser substituït per qui reuneixi les necessàries dotes de governant; però aquestes so-

les dotes, en el moment actual, no són suficients. Precisa, és indispensable que el representant de l'ànima de Catalunya en tant aquesta no hagi assolit el seu fi immediat, sigui un home capaç de fer seguir darrera seu tot el poble i amb aptituds per a passar a la història amb la categoria i l'auriòla d'heroi.

No us hi ensanyeu tant, doncs, amb Macià, adversaris de l'Esquerra; ofegueu els vostres instints perversos, puix que la vostra incontinència pot causar danys irreparables a la nostra pàtria, i no oblideu que Macià és l'home escollit pel poble per aconseguir la llibertat de Catalunya.

ci, que pot tenir moltes i profitoses utilitats.

Tenen a Barcelona, els jesuïtes, la seva residència general, des de fa una dotzena d'anys, a un gran edifici modern del carrer del Palau, núm. 3, que compraren als hereus de la comtessa de Sobradí.

També compraren i és avui propietat seva, la històrica capella reial del Palau, situada al carrer dels Templaris, que tants records guarda del passat de Barcelona. En les dites capelles s'hi guarden valuosos curiositats històriques, entre elles, l'espasa de Joan d'Àustria.

Tenen també un noviciat al carrer de Rosselló, núm. 223.

En total, viuen a Barcelona uns 350 jesuïtes.

Aquests són els béns que hom sap que pertanyen, a Catalunya, als jesuïtes. Quant sigui arribat el moment de la incautació, veurem els que resultaran oficialment propietat de la Companyia, puix hom no ignora que moltes de les dites finques estan registrades a noms de particulars i de societats anònimes, amb les corresponents contractes d'arrendament, per a esquivar tota acció possessòria.

Preveiem que l'Estat serà burlat més d'una vegada...

Avui, més de 200 jesuïtes han sortit ja de Barcelona. Demà en sortiran més. Van, com ja diguérem, a Holanda, on pensen quedar-se. I, per referències de persones que ens mereixen absoluta confiança, podem assegurar que la nit passada, a cosa de dos quarts d'una sortiren del convent de jesuïtes de Sarrià, del cap d'amunt del carrer d'Angli, dos camions curulls de mobles i voluminosos paquets, que ignorem el que contenien, els quals mobles i paquets repartiren entre el convent de monges situat al carrer de l'Arrabal, de la banda pertanyent a Sant Gervasi, i el Col·legi dels Salesians del cap d'amunt del Passeig de Dom Bosco.

Els amics que ens han comunicat aquesta notícia afirmen que un dels capellans que capitanejava el grup, digué en el moment que es trobaven al mig del pont que hi ha per aquells indrets:

"Hay que espavilarse para que, cuando vengan a hacer el inventario, ya no quede más que lo imprescindible en el convento."

Cridem l'atenció de qui pertoqui per tal que es prenguin mesures."

La dissolució de la C. de J.

Els jesuïtes a Catalunya

Retallem de "La Humanitat":

"Quins són els béns que els jesuïtes posseeixen a Catalunya? Com podrà l'Estat aprofitar-los, per als fins benèfics i culturals previstos per la llei, un cop s'hagi procedit a la incautació d'aquests?"

Cal parlar-ne d'això, en evitació de què la llei sigui burlada. I començarem per a ressenyar quins són els immobles que té la Companyia de Jesús a la nostra terra.

A Manresa tenen els jesuïtes una residència i un noviciat. La residència és un grandios edifici, modernitzat, que pot estatjar molta gent. A més, tenen l'església, inaugurada en 1820, i l'anomenada Santa Cova, d'estil atabalador, lloc de peregrinatge profitós. Viuen, a Manresa, 65 jesuïtes.

A Tortosa té la Companyia de Jesús el nomenat Col·legi Màxim o noviciat; també de grans proporcions. Hi viuen 82 jesuïtes. I, a més, té l'Observatori de l'Ebre, notable institució científica, inaugurat en 1904, que caldrà conservar sigui com sigui. Hi resideixen 27 jesuïtes.

A Girona tenen una espaiosa residència, amb 11 jesuïtes, i un altre a Lleida, amb 11. A Tarragona hi ha un convent amb 13 jesuïtes.

A Barcelona els jesuïtes tenien grossa influència avans de 1767, data de la seva expulsió. A més d'altres residències escampades,

s'estatjaven a Betlem, la qual església construïren i en la façana de la qual s'hi poden veure encara tots els atributs ignasians.

Tornats, en 1877, els "infigos", com els deia el poble, començaren per fer-se la capella i convent nomenat dels "Dolors del Bon Succés", on romangueren fins que, en 1880, inauguraren el primer tros de l'edifici monumental del carrer de Casp, tocant al de Làuria. Dos anys després inauguraren la resta de l'edifici, o sigui la part corresponent al carrer de Clarís.

En 1892 alçaren un convent en la vella terra dita de Can Gardonya, a la Bonanova, on hi portaren el Col·legi de Sant Ignasi, de Manresa, ja que l'amo de l'edifici on la Companyia s'installà, a la ciutat del Cardoner, en tornar-se a establir a Espanya, no volgué renovar-lo el contracte per quinze anys que tenien establert. El dit Col·legi actuà fins el 1915, en què es transformà en Centre d'Estudis Superiors Jesuïtics, o sigui "Col·legi Màxim de la província d'Aragó, de la Companyia de Jesús".

En tant, el col·legi per a criatures de bona família ja funcionava i creixia. A 1883, els jesuïtes compraren al Baró de Quatre Torres, la finca dita de Can Gironella, per a esbarjo dels alumnes i descans dels professors.

Avui la residència i col·legi de la Bonanova formen un superb edifi-